

დო უბედურების თავიდამ აცილებას მოელი
საზოგადოება უნდა სცდილობდეს, თუ უნდა,
რომ ეს უბედურება იმასაც არ დაეტყოს.
ამ შემთხვევაში, რასაკირველია, ძალიან და-
ქმნარება ხალხს ის ერთმანეთის ზიანის მზღ-
ველი საზოგადოება, რომელზედაც ჩვენ
«დროების» მე-30 ქვემით ვიღობარაკეთ.
მაგრამ უკვლაბე უწინ კაცი იმას უნდა სცდი-
ლობდეს, რომ რამე უბედურება არ შეემ-
ოხეს; საზოგადოთ თითქმის ყველა უბედუ-
რება კაცს თავის გაუფრთხილებლობისა და
დაუდევრობისაგან მოუყდის. აი თუ უნდა, მაგა-
ლითად, ბორჯომის ცეცხლი: ტყის ცეცხლი
ჩვენში საზოგადოთ იშვიათია, ამის მიზეზი
ერთის მხრით წლევანდელი გვალვა არის,
რომელმანც სრულებით გაახმო მცენარე-
ულობა; მაგრამ მეორეს მხრით, ამაში
ხალხის გაუფრთხილებლობაც უნდა იყოს
დამნაშავე. ჩვენში ძალიან ხშირათ ხის ძირ-
ში ცეცხლს აანთებენ ხულმე ღამე მოგზა-
ურები და შემდეგ დაჭრობის დარღი არა
აქვთ; აგრეთვე მოკიდებულ ბერდს, ან ცეც-
ხლს ისვრიან ტყეში და მიატოვებენ. რასაკი-
რველია, რომ უფრო ხშირათ ამისგამო უნ-
და ჩნდებოდეს ცეცხლი. ამ შემთხვევაში სო-
ფლის მოხელე პირებმა და ტყის მცველებმა
დიდი ყურადღება უნდა იქონიონ, რადგან
ეს პირდაპირ იმათი მოგალეობა არის და ამით
ყველაზე უფრო ისინი იჩინი ებენ.

b. d.

ა თოფები: პოლკოვნიკი პეტუხოვი იმწამს-
ე ჩამოარჩდა ცხენიდამ; იმას ორი ტყვია
ოხვდა და ერთი საათის შემდეგ მოკვდა.
აპიტანს იუზბაშოქს აგრეთვე ორი ტყვია
ოხვდა და მძიმეთ დაჭრილია. ჩაფრები შე-
არდენ ტყეში, საიდამაც თოფის ხმა იყო,
აგრამ იქ კაციც ვერ ნახესა.

თუ იღლის მი საზოგადოთ
ნება ნაირათ ლაპარაკობენ.

ქუთაისილამ გვწერენ, რომ თითქმის თვე-
ახევრის უწვიმობისა და გვალვის შემდეგ,
ხლა იმერეთში კარგი ლაშათიანი წევმები
დაწყო და ქარი ამოვარდაო; ასე რომ მცხოვ-
რებლებს ცოტა არ იყოს პირველათ იმე-
დი მისცემიათ ნამუშევრის გაცოცხლებისა;
აგრამ ბოლოს კი ამ დაულეველ წვიმებ-
ა და ცივ ქარს, როგორც იწერებიან, უ-
იყსიც უქნია.

თფილისშიაც ცოტა აგრილდა წასულ კეი-
ის დამლევს, მაგრამ ახლა ისევ ძველებუ-
რი სიცხეები დაიწყო.

ჩეენ გაეიგონეთ, რომ ბორჯომის ტყის
ცეცხლის გასაქრობათ, სალდათებს გარდა,
ქართლიდამ ხალხიც წაუსხამო და ზოგ-ზო-
გან ცეცხლი გაუქცრიათ. ცეცხლი აბას-
ჭუმნამდი უწევს თურმე.

* * *

ამას წინათ ვაცნობეთ ჩევენ მკითხველებს, რომ ინჯინერის დეპარტამენტმა ფოთის პორ-ტის აშენება უფ. ფალკენგაგნს მიანდოვო. მისი შემდეგ აღრენდელ პორტის აშენებელს, უფ. შავროვს, უთხოვნია სამხედრო სამინისტროსთვის, რომ ინჯინერის დეპარტამენტმა უფრო პრეციზუალური და მარტინის გერმანიულება არ მი- აქციაო და ამისგამო გთხოვთ, ეს ჩემი პრო- ექტი ხელ-ახლავ გადახედოთთ. გაზეთს «ს. პე- ტერბულის უწყებებს» გაუგონია, რომ, ამ თხოვნის გამო, გზის სამინისტროს გადაუხე- დავს ეს პროექტი, სამხედრო სამინისტროს მინისტრის და იმპარატორით, და იმპარატორი გადაუყენით გამოუტავს თავის აზრი, რომ ეს პროე- ტი უვარებისიაო, სხვათა შორის იმითი, რომ ამ პროექტით პორტის აშენება ერთ მილიონს მომეტებულ ფულს მოითხოვს და მოგეტე- ბულს უსარგებლო მუშაობას უკ.

წელს მაისში თუ იქნისში ქ. ოზურგეთის
იმპერიეთის სახალხო შეკვეთის მასწავლებლე-
ბი უნდა ყოფილიყვნენ თავმოყრილნი და
ამ შეკვეთის თაობაზე უნდა მოელაპარაკ-
ნათ. ნეტა ვიცოდეთ, იყო ეს კრება, თუ არა?
ან თუ იყო—რაზედ მოილაპარაკეს და რა
გადაწყვიტოს?

* * *

ძლიერ სასიამოენო იქნება აგრეთვე შევიტყოთ — რა მდგომარეობაში არის ღუშეთის სასოფლო ბანკის საქმე, რომლის პროექტი ეს ერთი წელიწადია შედგენილი და მგონი წარდგენილიც არის უფ. ღუშეთის უეზდის უფროსისაგან. ეს მეორეთ არის გვითხულობთ ამას და კაკი არაფრის გვატყობინებს...

«დოკუმენტის» კორპუსში ნდენცია

703. 3. ଦେଖିଲାଗନ୍ତରୁକୁ

ამხანაგობით, შევობრობით, მტერ-მოყვა-
რობით და ნათესაობით მიღომას, ჩევნის
ჰაზრით, არა აქეს აღგილი ლიტერატურა-
ში... ჩეველემა სთქვა: მე იმ პირუტყვას
არას ვერჩი, რომელიც ჩემს ყანაში არ შე-
მოვალ! მისი არ იყოს, ჩევნ არ შევეხბით,
და არც აქმომდე შევხებივართ, იმ კერძო
პირებს, რომელთაც ან ავი და ან კარგი და-
მოკიდებულობა არა აქვსთ საზოგადოებას-
თან. ამასთანავე, ჩევნ არ მიგვაჩნია ჩევნი თა-

ვი შეუტომელათ და ამისათვის ყოველთვის ესთხოვდით და დღესაც ესთხოვთ ყველას, ვინც შეგვამჩნიოს შეცდომა, წინააღმდეგის სტატიებით დაგვიმტკიცოს, რომ ესტუუით და მაშინ ჩვენც ჩვენის გულ-წრფელის სინანულით უფრო დაუმტკიცებთ მას ჭეშმარიტებას! — აი ეს მიზეზია, რომ ვერიდებით დაფარულ სტატიებს და რასაც დავსწერთ, კიდევ ვასხადებთ. მაგრამ ჯერ წინააღმდეგის დამტკიცება ცხადათ არსად გვინახავს, თუმცა ჩვენათ მონურათ გაშგაში და ცილის-წამება ბევრი იხედება და თავის გასამართლებელად ამას ამბობენ, რომ ტუუილს გვიგონებს, ცილსა გვწამებს; მაგრამ რა ვენათ, რომ თავს ვერ მოუვლითო?... რატომ? თუმცა ჩემს თავს მაგლირსებას ვერ მიესცემ, მაგრამ, რომ კიდევ მართალი იყოს, ნუ თუ ენა-მცენერს სიცრუეს ენა-ბრგილი ჭეშმარიტება ვერ დაარღვევა? აღმასი ტალახშიდაც აღმასია! ჭეშმარიტება თავის თავათ მცენერმეტყველია და დაურღვეველი! — მაგრამ ეს ტუუილი და სუსტი თავის მართლებაა!... ვინ არ იყის, რომ დამნაშავე, რომელსაც ამტყუნებენ აამეში, თავის გასამართლებელი რამე რომ აღარა აქვს რა, ცარიელს სიტყვებს იძახის: «მოწმები ტუუილს მიგონებენ და პროკურორიც მეტრებაო». იმ პიროა, რომელნიც ჩემს ნაწერში, ჩემდა შეუტყობელად, თავის თავს სცნობენ, რაღა დარჩენათ მის მეტი, რომ ის არ იძახონ: აეტორი ტუუილს ამბობს, ნუ დაუჯერებთო და სხ. — ეს არაფერი, მაგრამ ჩვენ ის უფრო გვიკვირს, რომ საზოგადოება ჯერ კიდევ ისე დაუმწიფებელია, რომ საზოგადო საქმეში კერძოობას ჰქოდავს და ამის გამო, უნდა გამოვტყდეთ, რომ შეწუხებული გართ ზოგიერთ პირებისაგან, რომელნიც მოდიან ჩვენთან და დიდის გადაცემისა და შეჩვენების შეძლებების გვეუბნებიან სხვა და სხვა ამ ბებს შესხებ მათის მტერ-მოყვრებისა, რომელთაც არაეთარი ინტერესი არა აქვს საზოგადოებისათვის და მაშასადმე არც ლიტერატურისა და ჩვენთვეს. — აგრეთვე რაც უნდა ნახონ დაწერილი, ხელ-მიუწერელი, მაინც და მაინც მომაწერენ მე!...

ამგვარ ცოდნებს არა თუ გაუნათლებელნი, ასე გასინჯეთ, რომ მისთანა პირებიც არ ყოფილან მოკლებულნი, როგორც ოზურგეთის უეზდის ექიმი უ. გამრეკელოვა, რომელსაც წაუკითხავს მის შესახებ დაწერალი სტატია უ. ა— საგან და პასუხს კი მე მაძღვეს. სახეში რომ მე ვყოლივარ, ეს მწირვალი მოთვის რომ იმ საჭარის დაწირავ

Digitized by srujanika@gmail.com

ამ წლის «დროების» № 23-ში დაბეჭდილი იყო იმერეთიდამ გამოგზავნილი კურრექტონ-დენცია, რომლის ავტორი ჰქიცხაეს იმერეთის სამღვდელოებასა. გამოაშეარება ვისიმენა კულულევანებისა ანუ ლირსებისა საქევენოდ მეც თანახმა ვარ, არის საჭირო და სასაჩვენებლო; მაგრამ უმართლობდ მციცცელობა, და შერცენა საქევენოდ მრთელის უწყებისა, მერე სამღვდელოებისა, უნდა იყოს სამწუხაო და საფიქრებელი.

მწერალი იგი იწყებს თავის სტატის ანდა ზითა: «ჩევულება რჯულზე უმტკიცესია. ეს ანდაზა მოჰყავს იმერეთის სამღვდელოებზე და ამბობს, მღვდლები, როგორც პირები, ეხლაც ისე ავიწროებენ მჩევლობას და აპირებელად, მინამ ახლანდელი ყოვლა სამღვდელო ჩამოვიდობდა იმერეთში, ძლიერ დაცემულნი იყენენ სამღვდელონი ყოვლის მხრით და ახლანდელის ვისკოპოსის ჩამოსელისათანა მათ დაენიშნათ განსაზღვრულ

შემოსავალი მჩეულისაგან. •
ამაზედ ჩენ ამას ვიტყვით: წინეთ ახლან
დღელის ეპისკოპოსის ჩამოსვლისა იმერეთშ
იყო კომისია, დანიშნული უმაღლესის სასუ
ლიერო მთავრობისაგან, დასაწყობად ეკკლ

